

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от **Н.И.Б., ЕГН *******, с адрес гр.София, ул.***, чрез адв.Е.О. от САК, против наказателно постановление №697277-F668096/24.03.2023 г., издадено от Заместник директор на ТД на НАП София, с което на основание чл.180, ал.1 от ЗДДС са наложени две административни наказания: глоба в размер на 500 лева и глоба в размер на 713,01 лева, за две административни нарушения на разпоредбите на чл.86, ал.1, във вр. с чл.86, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1, във вр. с чл.67, ал.2, във вр. с чл.180, ал.2, във вр. с чл.180, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се излагат аргументи за неправилност и незаконосъобразност на процесното НП. Жалбоподателят оспорва да е извършил описаните нарушения в качеството си на физическо лице от обективна и субективна страна, доколкото е подал искане и необходимите документи за регистриране като данъчно задължено лице по ЗДДС при достигане на определения в закона оборот от въпросните наемни сделки, че има регистрация като физическо лице, което е признат факт в процесното НП, както и че органът по приходите не е изпълнил задължението си да генерира данъчния му номер по ЗДДС, съответно такъв не е вписан в нито един от връчените му актове, и без който не може и е бил лишен от възможността да изпълни вменените му с НП задължения: да издава данъчни декларации по ЗДДС, да води документация по ЗДДС и да издава данъчни фактури.

Счита, че при издаване на процесното НП не е взет предвид и факта, че цитираната ревизия е извършена не по отношение на регистрирано по ЗДДС физическо лице, както е по акта за регистрация, а на ЕТ „***“, със съответния номер по ЗДДС, който в случая не е регистриран по ЗДДС. Твърди, че не е извършила вменените нарушения в качеството си и на едноличен търговец, тъй искане за такава регистрация не изхожда от търговеца и няма такава, а облагаемите сделки не са осъществени при осъществяване на търговската дейност, но въпреки това именно на търговеца е присвоен данъчен номер по ЗДДС, генериран от неговия ЕИК, с представката: BG. Сочи, че не му е връчван никакъв акт, с който органът по приходите му определя в качеството на физическо лице номер по ЗДДС, и след като го е регистрирал по ЗДДС като физическо лице, а не като едноличен търговец, но без да му е присвоил данъчен номер по ЗДДС, от него не може да се търси отговорност за неподаване на данъчни декларации по този закон и вменяват дължими данъци за периода, през който е била лишен от възможност да начислява тези данъци и да подава тези данъчни декларации.

Навежда доводи, че АНО не се е съобразил и с факта, че за същото нарушение вече му е съставен АУАН №F631513/15.10.2021 г., въз основа на който има наложено предупреждение, с оглед на което счита, че е наказан втори път за едно и също нещо.

Счита, че наложеното наказание не е съобразено с тежестта на нарушението и всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства. Позовава се

на факта, че органите по приходите въобще не са издали при неговата регистрация като физическо лице регистрационен номер по ЗДДС, което моли съда да отчете освен като смекчаващо обстоятелство, но и като доказателство, че не е извършил виновно вменените нарушения.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.О. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да отмени процесното НП като незаконосъобразно, на посочените в жалбата основания. Навежда доводи за липса на териториална компетентност на актосъставителя, който като служител на ТД на НАП Варна, офис Търговище, съставя АУАН за нарушение, извършено в гр.София и против физическо лице с постоянен адрес в гр.София. Пзовава се на представените заповеди по отношение на които взема становище, че с нито една от тях не е предоставена териториална компетентност на актосъставителя да състави акт за нарушение, извършено в друга област, различна от неговата, както и че с тях се изменя единствено функционалната му компетентност, но само по отношение извършване на ревизионни производство по ДОПК, но не и по отношение на административно-наказателни такива, които не се развиват по реда на този кодекс, а по реда на ЗДДС, който препраща към ЗАНН.

Претендира присъждане на разноски в полза на жалбоподателя, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция, за които представя списък на разноските по чл.80 от ГПК, ведно с писмени доказателства за неговото заплащане.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО: заместник директор на ТД на НАП София, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юрк.Н., след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да потвърди процесното НП като законосъобразно. Счита за безспорно установено извършването на вмененото нарушение от събраните доказателства по делото.

Оспорва направеното възражение от жалбоподателя за липса на териториална компетентност на актосъставителя да състави процесния АУАН, позовавайки се приложената заповед, с която ѝ е възложено да извърши ревизия на задълженото лице.

Оспорва направеното възражение в жалбата относно издаване на процесното НП в нарушение на принципа да не налага наказание два пъти за едно и също нарушение, доколкото с другия АУАН жалбоподателят, в друго качество, е бил предупреден за допуснато на друга дата нарушение, различно от нарушението, предмет на разглеждане в настоящото производство.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и

становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено лично на жалбоподателя на 10.04.2023 г., а жалбата срещу него е подадена на 19.04.2023 г., т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН за обжалване на НП, считано от датата на връчване, поради което жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На основание Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221022001995-020-001/20.04.2022 г., Н.С.А., заемаща длъжността: инспектор по приходите в ТД на НАП Варна, офис Търговище, извършила ревизия на Н.И.Б., регистрарина като ЕТ „***“, с адрес за кореспонденция в гр.София, приключила с Ревизионен доклад №Р-22221022001995-092-001/09.09.2022 г. и Ревизионен акт №Р-22221022001995-091-001/28.09.2022 г.

При извършване на ревизията, длъжностното лице по приходите установило на 09.09.2022 г., че жалбоподателят, в качеството си на физическо лице, има извършени облагаеми по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗДДС доставки и реализирани доходи от отдаване под наем на собствени /наследствени/ недвижими имоти в периода от 21.09.2021 г. до 14.10.2021 г., както следва: на 23.09.2021 г. платец на дохода „***“ ЕООД в размер на 953,09 лева; на 11.10.2021 г. платец на дохода „***“ ООД в размер на 825 лева; на 12.10.2021 г. платец на дохода „***“ ООД в размер на 1500 лева; на 14.10.2021 г. платец на дохода „***“ ООД в размер на 1000 лева; на 13.10.2021 г. платец на дохода „***“ ЕООД в размер на 953,09 лева.

Длъжностното лице по приходите установило още, че през посочения период ревизираното лице не е било регистрирано по ЗДДС, но е следвало да бъде регистрирано, тъй като е достигнало облагаемия оборот. Установило, че лицето е регистрирано по ЗДДС след извършване на проверката за регистрация по ЗДДС, приключила с Акт за регистрация по ЗДДС №***/15.10.2021 г., връчен на 15.10.2021 г. и съгласно чл.103, ал.1 от ЗДДС е регистрирано по ЗДДС от тази дата, а е следвало на основание чл.96, ал.1 от ЗДДС да подаде заявление за регистрация в срок до 07.09.2021 г. и да бъде регистрирано на 21.09.2021 г., като заявлението е подадено на 01.10.2021 г.

Длъжностното лице по приходите установило, че ревизираното лице дължи ДДС на основание чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС, определен по реда на чл.67, ал.2 от ЗДДС по периоди, както следва:

1. За данъчен период от 21.09.2021 г. до 30.09.2021 г., за получените доходи от облагаеми доставки на обща стойност 953,09 лева от „***“ ЕООД

на 23.09.2021 г., задължението за ДДС е определено с РА №Р-22221022001995-091-0001/28.09.2021 г. в размер на 153,85 лева, а дължимият данък ревизираното лице е следвало да начисли като: издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка декларация по чл.125 за този данъчен период; посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния период.

Длъжностното лице по приходите констатирало, че срокът за начисляване на ДДС е бил до 14.10.2021 г. като СД е следвало да се подаде в ТД на НАП София, офис Център, каквато при извършена справка в ИС на НАП установило, че СД за м.09.2021 г. не е подавана от ревизираното лице, с което не е изпълнило задължението си по чл.86, ал.1 от ЗДДС да начисли ДДС за периода от 21.09.2021 г. до 30.09.2021 г. в размер на 158,85 лева, което нарушение е извършено на 15.10.2021 г. в гр.София.

2.За данъчен период от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г., за получените доходи от облагаеми доставки на обща стойност 4278,09 лева на 11.10.2021 г. „****“ ООД в размер на 825 лева; на 12.10.2021 г. от „****“ ООД в размер на 1500 лева; на 12.10.2021 г. от „****“ ООД в размер на 1500 лева; на 14.10.2021 г. от „****“ ООД в размер на 1000 лева; на 13.10.2021 г. от „****“ ЕООД в размер на 953,09 лева, задължението за ДДС е определено с РА №Р-22221022001995-091-0001/28.09.2021 г. в размер на 713,01 лева, а дължимият данък е следвало да начисли от ревизираното лице като: издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка декларация по чл.125 за този данъчен период; посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния период.

Длъжностното лице по приходите констатирало, че срокът за начисляване на ДДС е бил до 15.11.2021 г. /първия присъствен ден след 14.11.2021 г./, като СД е следвало да се подаде в ТД на НАП София, офис Център, каквато при извършена справка в ИС на НАП установило, че СД за период от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г. не е подавана от ревизираното лице, с което не е изпълнило задължението си по чл.86, ал.1 от ЗДДС да начисли ДДС за периода от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г. в размер на 713,01 лева, което нарушение е извършено на 16.11.2021 г. в гр.София.

За така направените констатации в хода на извършената ревизия на жалбоподателя, Н.С.А., заемаща длъжност инспектор по приходите в ТД на НАП Варна, офис Търговище, съставила на 06.12.2022 г. АУАН №F688096, в присъствието на един свидетел при съставяне на акта – също длъжностно лице при ТД на НАП Варна, офис Търговище, против Н.И.Б., ЕГН *****, с адрес гр.София, ул.***, за това, че след като е била длъжна, не е изпълнила задължението си да начисли ДДС в общ размер на 871,86 лева за извършени облагаеми доставки от отдаване под наем на собствени /наследствени/ недвижими имоти за период от 21.09.2021 г. до 14.10.2021 г.,

както следва:

1. На 15.10.2021 г. в гр.София, не е изпълнила задължението си по чл.86, ал.1 от ЗДДС да начисли ДДС за периода от 21.09.2021 г. до 30.09.2021 г., в размер на 158,85 лева.

2. На 16.11.2021 г. в гр.София не е изпълнила задължението си по чл.86, ал.1 от ЗДДС да начисли ДДС за периода от 01.10.2021 г. до 15.10.2021 г. в размер на 713,01 лева, с което е нарушила разпоредбите на чл.86, ал.1, във вр. с чл.86, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1, във вр. с чл.67, ал.2, във вр. с чл.180, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДДС.

АУАН е съставен в отсъствие на жалбоподателя и изпратен за предявяване и връчване, чрез писмо с обратна разписка на адреса за кореспонденция в гр.София, резултатът от връчването на което актосъставителят удостоверил в съставен протокол. Жалбоподателят се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН, като подал писмени възражения против направените констатации в АУАН, постъпили в ТД на НАП Варна, офис Търговище, с писмо вх.№1047/31.01.2023 г., в които изложил аналогични на направените в жалбата възражения, като навел аргументи за липсата на териториална компетентност на органа по приходите, съставил процесния АУАН, с оглед посоченото място на извършване на вменените нарушения в гр.София.

Въз основа на направените констатации в АУАН, заместник директор на ТД на НАП София, издал процесното НП, с което, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, приел направените възражения за неоснователни, изложил съображения за липса на предпоставки за приложение на чл.28 от ЗАНН и извършил преценка на обстоятелствата по чл.27 от ЗАНН, наложил на основание чл.180, ал.1 от ЗДДС на Н.И.Б. две административни наказания глоби, за две административни нарушения на разпоредбите на чл.86, ал.1, във вр. с чл.86, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1, във вр. с чл.67, ал.2, във вр. с чл.180, ал.2, във вр. с чл.180, ал.1 от ЗДДС, както следва:

1. Глоба в размер на 500 лева, за данъчен период м.09.2021 г. по облагаеми доставки и реализирани доходи от 23.09.2021 г., платец на дохода „****“ ЕООД в размер на 953,09 лева;

2. Глоба в размер на 713,01 лева, за данъчен период м.10.2021 г. по облагаеми доставки и реализирани доходи: на 11.10.2021 г. платец на дохода „****“ ООД в размер на 825 лева; на 12.10.2021 г. платец на дохода „****“ ООД в размер на 1500 лева; на 12.10.2021 г. платец на дохода „****“ ООД в размер на 1500 лева; на 14.10.2021 г. платец на дохода „****“ ООД в размер на 1000 лева; на 13.10.2021 г. платец на дохода „****“ ЕООД в размер на 953,09 лева.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетеля Н.А., които съдът кредитира с доверие, като изхождащи от лице,

възпроизвеждащо личните си впечатления, при изпълнение на служебните си задължения, без данни за пряка или косвена заинтересованост от изхода на делото, както и от приетите по делото писмени доказателства, включително и тези касаещи извършената ревизия на задълженото лице.

Относно компетентността на АНО да издаде НП, съответно на актосъставителя да състави АУАН за нарушение по ЗДДС, съдът намира следното:

Съгласно т.1.3 от Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, териториалните директори на НАП, техните заместници и др., са упълномощени да издават НП за налагане на административни наказания за нарушения, регламентирани в чл.180 и сл. от ЗДДС. С оглед на упълномощаването с тази заповед, съдът намира, че процесното НП е издадено от материално и териториално компетентно длъжностно лице, заемащо длъжността: заместник директор на ТД на НАП София, надлежно упълномощен със Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, в съответствие с чл.193, ал.2, пр.2 от ЗДДС, да издава НП за налагане на наказания за нарушения, регламентирани и в чл.180 от ЗДДС.

В т.2.1. от същата заповед е определено органите по приходите с визираните изключения, включително и тези по чл.7, ал.1, т.2 от ЗНАП /териториалните директори и техните заместници/, да съставят АУАН, които са регламентирани и в ЗДДС. Следователно, актосъставителят, съобразно заеманата длъжност: инспектор по приходите, притежава качеството на орган по приходите по смисъла на чл.193, ал.1, пр.1 от ЗДДС, поради което принципно разполага с материална компетентност да състави АУАН за нарушение по ЗДДС, стига да има териториална компетентност за това. С цитираната заповед е възложено на органите по приходите от дирекция „Контрол“ в ТД на НАП да извършват проверки на всички подлежащи на контрол лица и обекти на територията, но само на територията на съответната териториална дирекция на НАП, независимо от регистрацията на лицата, и само на органите по приходите от ГД „Фискален контрол“ в ТД на НАП да извършват проверки на всички подлежащи на контрол лица и обекти на територията на цялата страна, независимо от регистрацията на лицата. Очевидно, актосъставителят не попада в тази категория органи по приходите, а по делото не са приложени никакви доказателства, че е бил изрично оправомощен, като служител на агенцията в ТД на НАП Варна, офис Търговище, да състави АУАН за нарушение на ЗДДС, извършено в гр.София, т.е. извън териториалния обхват на ТД на НАП Варна и от компетентността на орган по приходите при ТД на НАП София. Ангажираните от ответната страна заповеди: Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл.12, ал.6 от ДОПК и заповед №ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП, с която са определени органите по приходите от ТД на НАП, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК, сред които фигурира и органът

по приходите при ТД на НАП Варна - Н.С.А., заемаща длъжността: инспектор по приходите; Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. Директор на ТД на НАП София, издадена на основание чл.11, ал.3 от ЗНАП, във вр. с чл.112, ал.2, т.1 от ЗДОП и Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която е наредено функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 08.11.2021 г. от служители /органи по приходите/, за които съгласно Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, да се изпълняват и от три лица, изпълняващите длъжността: началник-сектор „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Варна, които могат да осъществяват правомощията си по чл.12, ал.1 от ДОПК на територията на цялата страна, независимо от определената по чл.7, ал.1 и чл.8 компетентност, и Заповед №З-ЦУ-663/19.04.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП, с която е наредено на служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед №З-ЦУ-3287/18.11.2021 г., издадени на основание чл.12, ал.6 от ДОПК, сред които фигурира и актосъставителя Атанасова, да осъществят производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, за която компетентна ТД, съгласно чл.8 от ДОПК, е ТД на НАП София, след които фигурира и жалбоподателя Н.И.Б., не съставляват основание да се изведе извод, че на актосъставителя са били делегирани изрични правомощия от териториалния директор на компетентната териториална дирекция /в случая ТД на НАП София/, да състави АУАН против жалбоподателя за нарушение по ЗДДС, извършено на територията на гр.София и попадащо в териториалния обхват на ТД на НАП София, макар същото да е установено в хода на възложената ревизия по отношение на това лице. Ето защо, релевираното възражение от жалбоподателя, относно липсата на териториална компетентност на актосъставителя да състави против жалбоподателя процесния АУАН, се явява напълно основателно и изцяло се споделя от съда. В случая е допуснато съществено по тежест нарушение на процесуалните правила, опорочило цялото административнонаказателното производство, и то още в неговия начален стадий, което съставлява самостоятелно формално основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно, без да се разглежда спора по същество.

По разноските:

С оглед изхода на делото, основателна се явява претенцията за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя, които съгласно представените доказателства: договор за правна защита и съдействие и списък на разноските по чл.80 от ГПК, представляват заплатено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 720 лева, в уверение на което плащане също са ангажирани доказателства. С оглед направеното възражение за прекомерност от ответната страна по жалбата, така заплатеното възнаграждение следва да бъде намалено до предвидения минимален размер

по чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/09.07.2004 г. за МПРАВ, а именно – в размер на 421,30 лева. Заплащането на сумата следва да се възложи върху ТД на НАП София.